kruiskerk.co.za

info@kruiskerk.co.za

wynandnel@iafrica.com

Toetrede

Liturgie van die Lig

Woorddiens

Tema: "In die spieel van die aantrekkamer…"

Lesing 1: Psalm 32 (1953)

[1] 'n PSALM van Dawid; 'n onderwysing. Welgeluksalig is hy
wie se oortreding vergewe, wie se sonde bedek is.
[2] Welgeluksalig is die mens aan wie die HERE die
ongeregtigheid nie toereken nie en in wie se gees geen bedrog
is nie.
[3] Toe ek geswyg het, het my gebeente uitgeteer in my gebrul
die hele dag;
[4] want u hand was dag en nag swaar op my; my murg het
verander soos deur somergloed. Sela.
[5] My sonde het ek U bekend gemaak, en my ongeregtigheid
het ek nie bedek nie. Ek het gesê: Ek wil aan die HERE my
oortredinge bely; en Ú het die ongeregtigheid van my sonde
vergewe. Sela.
[6] Daarom sal elke vrome U aanbid in 'n tyd as U te vinde is;
ja, by 'n oorstroming van groot waters sal hulle nie aan hom
raak nie.
[7] U is 'n skuilplek vir my; U bewaar my vir benoudheid; U
omring my met vrolike gesange van bevryding. Sela.
[8] Ek wil jou onderrig en jou leer aangaande die weg wat jy
moet gaan; Ek wil raad gee; my oog sal op jou wees.
[9] Wees nie soos 'n perd, soos 'n muilesel wat geen verstand
het nie, wat 'n mens moet tem met toom en teuel as sy tuig,
anders kom hy nie naby jou nie.
[10] Die goddelose het baie smarte, maar hy wat op die HERE
vertrou — met goedertierenheid sal Hy hom omring.
[11] Wees bly in die HERE en juig, o regverdiges! En jubel, alle
opregtes van hart!

Lesing 2: Lukas 7:36-8:3 (1953)

[36] EN een van die Fariseërs het Hom genooi om by hom te eet;
en Hy het in die huis van die Fariseër gekom en aan tafel
gegaan.
[37] En toe 'n vrou in die stad, wat 'n sondares was, verneem dat
Hy in die Fariseër se huis aan tafel was, het sy 'n albaste fles
met salf gebring
[38] en agter by sy voete gaan staan en geween; en sy het sy
voete begin natmaak met haar trane en hulle afgedroog met die
hare van haar hoof; en sy het sy voete gesoen en met salf
gesalf.
[39] Toe die Fariseër wat Hom genooi het, dit sien, sê hy by
homself: Hy, as Hy 'n profeet was, sou geweet het wie en
watter soort vrou dit is wat Hom aanraak; want sy is 'n
sondares.
[40] En Jesus antwoord en sê vir hom: Simon, Ek het iets om aan
jou te sê. En hy antwoord: Meester, spreek.
[41] Hy sê toe: 'n Sekere geldskieter het twee skuldenaars gehad;
die een het vyfhonderd pennings geskuld en die ander een
vyftig;
[42] en omdat hulle niks gehad het om te betaal nie, het hy dit
aan altwee geskenk. Sê nou, wie van hulle sal hom die meeste
liefhê?
[43] En Simon antwoord en sê: Ek veronderstel dié een aan wie
hy die meeste geskenk het. En Hy antwoord hom: Jy het reg
geoordeel.
[44] Daarop draai Hy om na die vrou en sê vir Simon: Sien jy
hierdie vrou? Ek het in jou huis gekom — water het jy nie vir
my voete gegee nie; maar sy het met haar trane my voete
natgemaak en met die hare van haar hoof afgedroog.
[45] 'n Soen het jy My nie gegee nie; maar sy het, vandat sy
ingekom het, nie opgehou om my voete te soen nie.
[46] Met olie het jy my hoof nie gesalf nie; maar sy het my voete
met salf gesalf.
[47] Daarom sê Ek vir jou: Haar sondes wat baie is, is vergewe,
want sy het baie liefgehad; maar hy vir wie weinig vergewe is,
het weinig lief.
[48] En Hy sê vir haar: Jou sondes is vergewe.
[49] Toe begin die wat aan tafel was, by hulleself te sê: Wie is
hierdie man wat selfs die sondes vergewe?
[50] En Hy sê vir die vrou: Jou geloof het jou gered; gaan in
vrede.

Broodjies vir die Pad

Oor Psalm 32:

The spiritual discipline of repentance is often neglected in contemporary Christian contexts. We tend to associate it with sack-cloth, ashes, and groveling. However, the act of repentance is, in its truest biblical sense, nothing more than taking a close and careful look at our lives to discern if there needs to be a change in our direction. It is important to, on a regular basis, look at our outer lives and see if the way we are living matches the core values of our inner spiritual life. If they seem to be in sync, we know that all is well. But if there is dissonance between our inner spiritual core and the way we are living outwardly, we know that we need to change direction. If we don't change direction, we can become like the psalmist who wrote, "While I held my tongue, my bones withered away... my moisture was dried up as in the heat of summer" (The Book of Common Prayer translation). A refusal to reorient ourselves, though we know we are on the wrong path, can be devastating to us -- spiritually, emotionally, and physically.

In process-relational theology we often speak of God's lure toward creativity and best possible outcomes. The psalmist speaks of God's lure toward repentance and reorienting one's life in poetic terms by putting words in God's mouth: "I will instruct you and teach you the way you should go; I will counsel you with my eye upon you..." (NRSV) or "I will instruct you and teach you in the way that you should go; I will guide you with my eye..." (BCP). Having a secure

relationship with God will help us -- individually and collectively -- to be able to discern “the way [we] should go” in our daily living. In our ongoing work of self-examination, we all find that at times what we are expressing and doing outwardly in our lives doesn’t align with our inner core and spiritual values. This is normal, of course, because we are human beings; we occasionally make mistakes, lose track of our trajectory, and act irrationally rather than mindfully.

But even when we are the most lost, we can be confident that God and God’s lure are with us, inviting us into divine creativity and towards better possible outcomes. As we continue to grow and mature spiritually, we know that we can trust that “small still voice” to lead us and guide us in the most loving ways imaginable. The process of reorienting ourselves can seem, at times, to be too big of a task for us to accomplish it. It’s important, of course, to remember that we needn’t reorient ourselves to arrive at our intended destination all at once. Reorientation is altering the direction of our journey; it’s a process that is to be taken one step at a time.

http://processandfaith.org/resources/lectionary-commentary

◆◆◆

Oor Lukas 7:36 en verder:

Either way, the story is about one’s ability to do the soul-searching task of self-examination. In the case of the woman, she is portrayed as being quite self-aware; she knows her brokenness only too well. She seems to know that the lack of mindfulness she had been applying to the living of her life has had a dreadful impact on her life (and, presumably, on other peoples’ lives as well). In stark contrast, Simon the pharisee is portrayed as someone who is clueless to how his lack of mindful living has led to his state of brokenness in his relationships. Jesus not only exposes how his lack of mindfulness has led to unfair conclusions about the woman in his own home, but Jesus also makes it clear that he has been a host in name only; he hasn’t performed any of the obligatory customs of hospitality which were the norm for their context.

http://processandfaith.org/resources/lectionary-commentary

◆◆◆

The capacity of the God of the biblical texts to upend human expectations of religion never ceases. But it is not shock for the sake of being shocking; it is the inexorable result of love "ceaselessly transgressing the limits of its own gift...." Always paired with God's equal obsession for justice, the biblical texts constantly insist on new interpretations for each person and each generation of believers of what these "incomprehensible" passions mean for us and the world in which we live. With which person in Luke's story would we want to spend more time in our lives-- the circumspect host who believes he understands God and has pretty much figured out what God really wants or the notorious sinner who recognized in Jesus God's always surprising love and whose gratitude made her loving? (We know the one Jesus choose.)

"The one to whom little is forgiven, loves little."

http://sacraconversazione.blogspot.com/2010/05/proper-6-year-c.html

◆◆◆

Hierdie week se gebed n.a.v. Psalm 32 en Lukas 7

Here, ons is maar ’n bietjie van alles…
nie te vroom nie en ook nie te goddeloos nie.
Ons wil vrymoedig voor U kom staan:

Om te voel waar u hand op ons binneste druk,
sodat ons kan oopmaak en U ons kan genees;

Om te sien waar u lig op ons lewe val,
sodat ons beter kan sien en insig sal kry;

Om te hoor waar u roep in ons eggo,
sodat ons antwoord liefde sal leef.

Here, vergewe ons ongevoeligheid toe ons nie besef het nie.
Vergewe ons stompsinnigheid toe ons nie verder gedink het nie.
Vergewe ons snobisme toe ons heimlik gedink het ons is beter.

Here, wees vir ons ’n skuilplek wanneer ons benoud is.
Gee dat ons ’n vrolike klank sal hoor en gee ons iets om oor te lag.
Laat ons u goedheid belewe en dankbaar teenoor U wees.

Here, maak ons oorvloedig in ons liefde en groot van hart.

Brood vir die Pad

Donderdag 13 Junie 2013

Johan Roux van Bronkhorstspruit skryf:

Ek is in die onbenydenswaardige posisie om elke aand te moet luister na halleluja-liedjies en ou Psalms en gesange. Wat ’n tragedie!

Die melodieë is onsingbaar, die woorde wollerig, niksseggend of gewoon emosioneel sentimenteel oppervlakkig. Dit raak nie kant of wal nie.

Dis alles nog gegrond op ’n ou teologie wat net nie meer sin het nie. Dit is nou al so dat ek my ore toedruk as die treurmares op die lug kom.

Ons het nuwe liedere en ’n nuwe liedboek nodig. Asseblief, net nie ou wyn in nuwe wynsakke of nuwe wyn in ou sakke nie.

Ons sit met eeue oue werke wat miljoene mense bekoor het, en ek sal dit graag wou behou, maar dan op ’n nuwe manier wat mense sal wil laat saamsing of neurie.

Ek weet ek vra die onmoontlike, maar kan ons dalk vir Koos Kombuis of ander jong sangers vra om ons Psalms te herberym sodat dit vir my en baie ander weer sin kan maak?

Waar is die kunstenaars wat iets kan skep wat geslagte kan oorleef?

Hulle gaan vir my lag, ek weet. Maar hulle is die mense wat graag wil oorleef en wat graag sou wou hê dat hul nalatenskap onthou word.

Totius was great, Van Wyk Louw, T.T. Cloete, Lina Spies onvergeetlik.

Maar ek soek liedjies wat my gaan help om elke nuwe dag “in gelid” te begin en te kan juig.

Liedjies soos “Onder in my wisky-glas” kan maklik die huidige Psalm 23 (“my beker loop oor”) of ander Psalms verryk.

http://www.beeld.com/opinie/2013-06-13-brief-sing-tog-vir-god-n-heel-nuwe-lied

wynandnel@iafrica.com 082 901 5877